

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centans paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

DEL DRAMA AL SAINETE.

EL camí que seguíam jo 'm creya francament que 'ls monàrquichs coaligats ab nosaltres estavan a punt de representar *El Gran Galeoto*, qu' es un hermosíssim drama del coaligat Echegaray.

Pero pèl camí que per lo vist han empres, temo que representin lo més vulgar dels sainetes.

Sensible será que per ells se perdi una ocasió de obtenir los aplausos del públich ó siga de tot lo país qu' esperava ab ansia 'l desenllas de la coalició, y que ha vist ab sorpresa, precisament quan creya que anava a sortir lo primer galan, la sortida inesperada del actor bufo, lo general de las garrofas, l' héroe de Sagunto, en Martinez Campos.

Aném per parts.

La victoria electoral guanyada per la coalició liberal-democratica, va caure com una galleda d' aygua sobre la gent conservadora; y aixis com altres que dich altres! tothom que tinga pundonor hauria dit: «Ja 'n tenim p' ou», ells que ab una galleda d' aygua no s' ofegan, han buscat ab afany l' unguent de contra-cas de las argucias, per mitigar l' efecte del cop y treure's lo blau de sobre.

Desde aquell moment van dir als partits monàrquichs liberals:

—Vosaltres no podéu pujar al candelero, ni pensarhi, per la rabó de que vosaltres sols no haveu guanyat... Per triuñar heu hagut de fer *ali* ab los republicans. Los republicans han portat més vots a las urnas que vosaltres... Lo poder vos retxassa porque sou poch y no admet als republicans porque encare que sigan molts són ilegals.

Los monàrquichs liberals escoltavan aquest argument ab ira y deyan:

—Quin partit conservador y amant de las instituciones es aquest, que a trucos de no abandonar la cullera, realsa y exagera la forsa dels partits republicans?

Pero 'ls conservadors imperturbables continuavan:

—Es inútil que feu ni que diguéu. Tant enemichs sou vosaltres de las instituciones com los mateixos republicans qu' us han ajudat... es a dir, no, vosaltres sou més enemichs encare... Ells las atacan obertament y a cara descuberta; vosaltres per atacarlas vos tapeu ab lo manto de la hipocressia... ¡Demagogos!... ¡Insensats!... ¡Republicans!...

Y a copia de sentirse dir lo que no son, semblava que havian de fer com lo personatge creat per Echegaray en un de sos millors dramas, *El Gran Galeoto*.

L' héroe del drama aprecia a una dona desgraciada, la consola y 'ls seus coneguts y 'ls parents d' ella

mürmuran y tacan ab la baba de la calumnia aquell afecte sense-consequéncias. La murmuració produheix calumnia, la calumnia ocasiona un desafio, del desafio mor lo marit de aquella dona, y com que llavors més que may treballan las llenguas viperinas, resulta que 'l protagonista del drama, befat y escarnit aixis com aixis, prefereix serho ab motiu y rabó y agafa de un brassat a la desventurada y se l' emporta dihent:

—Vosaltres ho haveu volgut... ¡Donchs sigal

Perqué no havian de fer lo mateix los jefes monàrquichs liberals de la coalició? Ella, la dona desgraciada es la ley, la democracia, la república... ¡Hi havia més que agafarla en brassos y deixar als calumniadors, als grans galeotos sols y perduts en mitj del inmens desert de la legalitat que per ells tots sols demanan?

Pero no: 'ls conservadors los coneixen y saben que per certa gent allá ahont no arriba la argucia, hi arriba un altra cosa. Lo nas es lo vehicul més segur de la conciencia de certs politichs. Un oloret escapat de la cuyna oportunament, fa remenar la qua als gossos, y escita la gana dels famélichs.

L' olor s' ha sentit, una olor de pastel irresistible. Aquest pastel va amassarse en una casa molt gran de Madrid.

Y fet lo pastel comensa 'l sainete.

Quan tothom cridava: «No la desféu aquesta coalició qu' en tres dias d' elecció vos ha fet guanyar més terreno que ab déu anys de divisions y desconcert, un conservador qualsevol toca 'l botet y s' alsa en Martinez Campos del banch y en plé senat, declara:

—Que la coalició era purament electoral y que pasadas las eleccions y lograt l' objecte que 's proposava, quedava desfeta per ella mateixa.

Estupefacció general... Tot just la coalició acabava de fer la segona edició de Alcolea, que 'l general de las garrofas ja feya la segona edició de Sagunto... Destruir una idea bona, destorbar una unió sincera, impossibilitar lo profit de una victoria... ¡Valenta hasanyal!

Y lo més bonich es qu' en Sagasta, segons sembla, pensa y aproba lo declarat pel general Bum-bum; tant ho pensa, qu' es molt probable y hasta molt sagasti qu' ell mateix haja sigut l' autor de la treta, y que 'l general s' haja prestat a desempeñar l' honrós paper de putxinetllí ó de titella.

Está bè... Cada hu es libre de sas accions; cada hu té 'l dret d' equivocarse, creyent qu' es més fácil de obtenir lo poder a copia de baixesas, que a forsa de energia.

Per la nostra part no estém arrepenchits de la conducta qu' hem observat, ni are ni may. Es més: lo qu' hem fet ho repetirém sempre que siga necessari... L' olor de la cuyna no 'ns perturba gens ni mica. Ateném més a la desinteressada salvació de la libertet que a satisfacer la necessitat del poder.

Y si algú 'ns pregunta qué hi hem guanyat ab tot aixó, dirém ab lo cap ben alt y las mans unidas estretament per no desferse may més:

—Hi hem guanyat l' unió, la reconciliació, la bona

inteligencia de tots los elements republicans... Hi hem guanyat la esperansa de una victoria inevitable dintre de un terme més ó menos llarch.

P. K.

DICCIONARI DE LA LLENGUA CONSERVADORA.

—Primera lletra del alfabet. Exclamació que tothom te 'l deber de llen-sar cada vegada que passa en Cánovas.

APLAUDIR.—Única ocupació dels que cobran.

AUTORITAT.—Una persona que pot fer lo que li dongui la gana.

BASTÓ.—Argument molt efícaç y de general aplicació.

BÁRBARO.—Sinónim de *conservador*.

CARTERA.—Trasto molt codiciat pèls que no 'n tenen y molt mal desempenyat pèls que 'l conseguixen.

CÁNOVAS.—Paraula grega que significa *Déu*.

CESSANTIA.—Horrorosa enfermetat que acostuma a desarrolarse cada vegada que 's cambia 'l ministeri.

CORTS.—Una especie de teatro, en que s' hi representa la comedia parlamentaria.

CULLERA.—Eyna indispensable a tot bon conservador.

DEUTA.—Adorno de la hisenda espanyola.

DISBARATS.—Equival a *ideas canovistas*.

DIPUTATS.—Zeros en forma humana.

DINER.—Un individu molt respectable.

DIGNITAT.—Una cosa qu' escasseja bastant.

DROSOS.—Uns animals que abundan molt.

ELDUAYEN.—Demostració de que aqui tothom pot arribar a ser ministre.

ENREDAR.—Medi per sostenirse en lo poder.

FÁBRICAS.—Locals inútils y plens de trenyinas.

FLAMENCH.—Género purament conservador.

FRABES.—Especie de filoxera que ha caygut sobre Espanya.

FALSIFICACIÓ.—Procediment pera fer llistas electorals.

FUSIONISTA.—Un home dolent, porque fa coalicions.

GANA.—Malaltia de tots los espanyols que treballan.

GOBERNAR.—Menjar, beure y no fer res.

HERMÓS.—Paraula que sols en broma pot dirse a n' en Cánovas.

LEGAL.—Invenció pera fastidiar a la gent decent.

IRREGULARITATS.—Entreteniments dels empleats conservadors.

INDISCUTIBLE.—Alló.

INVOLABLE.—Lo mateix.

INEVITABLE.—Lo altre.

JOCH.—Distracció que 'l govern persegueix y protegeix, segons y com y conforme.

JUDAS.—Ciertas eminencias conservadoras.

K.—Crit habitual del mónstruo, quan no sab que dir.

LIBERALS.—Herba que com més se vol exterminar més creix.

LOPEZ DOMINGUEZ.—Militar, pastelero y funámbul.

LLEY.—Una tonteria completament desconeguda en Espanya.

MADRID.—La mar!

MESTISSOS.—Animals mamíferos y mamons del presupuesto.

MORTS.—Equival a electors.

NO.—Una de las dugas únicas paraulas que pronuncian los oradors de la mayoría.

NULITATS.—Individuos del partit conservador.

ORDRE (gent de).—Societat política que quan no goberna fomenta 'l desordre per tots los medis.

OREMUS.—Lo que han perdut los que avuy manan.

PATRIA.—Una senyora molt desgraciada.

PASTORALS.—Pedregadas que de tant en tant cauhen sobre la vinya conservadora.

PRESERI.—Domicili dels periodistas d'oposició.

PORVENIR.—Una cosa molt negra.

RAHÓ.—(Vejis oremus.)

RABIA.—Estat normal dels carlistas.

REPÚBLICA.—¡Excelent personal!

ROMERO ROBLEDÓ.—Unas dents inmensas que portan un home enganxat.

SAGASTA.—La personalitat política més incomprendible que ha produhit Espanya.

SAGUNTO.—Lo bressol de la cosa.

SI.—L'altre de las dugas únicas paraulas que han après los diputats ministerials.

SUFRAJI.—Broma de mal género que devegadas acaba malament.

TANOCAS.—Sinónim de mestissos.

TURRÓ.—Sustancia alimenticia conservadora.

URNA.—Una especie de cubilete ab lo qual s'hi fan moltas y variadas trampas... electorals.

VINDRÁ.—Paraula que 'ls demócratas no 's treuhen may de la boca.

XIMPLE.—(Vejis bárbaro.)

ZORRILLA (Ruiz).—Un fantasma que no deixa dormir als conservadors.

FANTASTICH.

Los reaccionaris de Blanes son molt salats. Ab motiu de no haverse exposat las llistas electorals degudament, tal com marca la ley, un notari aná a aixecar acta de aquesta informalitat, y las llistas ván apareixe.

¡Pero, ahont dirian? Penjadas á la barana de un dels balcones de la casa de la vila y enganxadas á la campana de la capella de la Salud.

Y aixis, ab aquestas y otras camándulas, han guanyat las elecciones. ¡No havian de guanyarlas! Ja ho diu lo ditxo: «Qui no té dallonsas, tot lo mon es seu.»

Una frase de 'n Salmeron:

«Mantinguém bonas inteligencias ab los liberals, los quals al últim haurán de regoneixe que tant sols la democracia pot realisar los alts fins que tots volém, ó siga la soberania nacional.»

Soch de la mateixa opinió. Per agafar aucells molt besch y molta paciència.

Y encare que se 'n vajan avuy, deixarlos anar que bèn prou que tornarán.

Are resulta que 'l contrincant de 'n Montero Rios en lo districte de Palacio de Madrid, no es elector, ni elegible, ni té dret á serho per no pagar contribució de sap classe.

Es á dir, se tracta de un conservador que no té ni ahont caure 's mort.

Y á un home aixis ván votar-lo tots los criats de Palacio, en contraposició á una eminencia del foro y de la political...

Regoneix lo corresponsal A (se) del Brusí que si la coalició no arriba á trencarse, tornarem als temps en que recorrian calles y plazas grupos más ó menos numerosos lanzando gritos que nunca son muy apropiado para dar confianza á las gentes tranquilas.

Hi ha molts gossos que apenas veuhen á un home que alsa la mà, en actitud de clavarlos un cop de pedra, grinyolan y fujan.

Hi ha reaccionaris, qu' encare no senten l' himne de Riego, ja 's tapan las orellas.

Pero no fujan.

L' eminent artista Apeles Mestres ha publicat un album de dibuixos titolat ¿Qué será?

¿Volén saber qu' es? Una colecció de criaturas masculinas, que per la seva cara y la seva actitud revelan y deixan compendre lo que serán quan sigan grans.

L' idea es molt graciosa y está desarrollada ab verdadera xispa... Y lo més notable es que l' album es merament imprés, no costa més que dos ralets y 's vén á ca'n Lopez.

En la mateixa llibreria acaba de publicarse un libre de actualitat. Se titula Sport y es una guía segura y

práctica de las carreras de caballs. Passant la vista per aquest llibre —que val no més que quatre ralets— coneixerán lo quid de aquest espectacle. L' obra está escrita ab molta claretat é impresa ab molt bon gust.

Una declaració del jefe dels demócratas progresistas.

«Considero la coalició com un gran bè per la consecució dels nostres ideals.»

Ja ho veuhen los que deyan y suposavan qu' en Ruiz Zorrilla no era partidari de la coalició... No sols n' es partidari, sino que fins l' aplaudeix y la considera com un gran bè.

Fins are no hi ha en tota la democracia una sola nota desafinada, aixis com no hi ha entre 'ls conservadors duas notas que concordin. A nosaltres la victoria 'ns uneix; á n' ells la pallissa 'ls escampa.

Diuhen y aseguran que aviat hi haurá cambi de ministeri... Pero un cambi radical.

Figúrinse: ha de caure en Cánovas... ¿y saben qui pujará?

Pujará en Cánovas... això si, al frente de un ministeri de resistencia.

En aquest cas, permetim que li diga que ab un ministeri de resistencia no n' hi ha prou... Procuri que 'l ministeri que formi siga á proba de bomba, y encare tinga en compte una cosa:

Que l' artilleria coalicionista cada dia fá nous progressos.

S' está organisant ab molta activitat l' exposició de Bellas Arts que per iniciativa del Centro de Acuarelistas, se celebrará en lo Museo Martorell. Tenim entès que será una de las més notables que s' haurán vist á Barcelona, tant pel número, com per la bondat de las obras, com per la importancia de la firma dels seus autors. La República de las Arts qu' es una República bona com totes, está d' enhorabona.

Perque pujan formarse una idea de la magnitud de la victoria alcansada per la coalició, sápigán que aquesta ha guanyat en las següents capitals de provincia:

Barcelona, Girona, Lleyda, Zaragoza, Huesca, Teruel, Valencia, Castelló, Murcia, Córdoba, Almería, Jaen, Huelva, Badajoz, Salamanca, Zamora, Valladolid, Burgos, Logroño, Avila, Santander, Segovia, Palencia, Ciudad-Real, Bilbao, Oviedo, Orense, Pontevedra, Coruña, Palma de Mallorca, y Madrid.

Total 31.

Lo govern ha lograt guanyar en las següents: Cuenca, Soria, Toledo, Guadalajara, Leon, Vitoria, San Sebastian, Pamplona, Tarragona, Alicante, Granada, Málaga, Cádiz, Sevilla, Cáceres, Albacete y Lugo.

Total 17.

Y encare per triuñar ha hagut de cometre tota classe de atropellos.

Fora de las capitals, en las poblacions més importants ha guanyat també la coalició.

Pero es inútil que 's corri guanyá ó perdre es lo mateix... qu' encare que 'l món s' ensorri D. Anton no dimiteix.

Ja s' ha celebrat la vista del famós robo de l' habitació de 'n Romero Robledo. Los processats, més que criminals semblavan malalts sortint del liti.

Tots ells van denunciar un fet horrible. A la presó segons van dir, havian rebut mal-tractes y martiris fins y á tant que van declarar lo que tenian per convenient alguns interessats en fer apareixe al xulo de Antequera com una victima de una quadrilla de malvats. Fam, set y garrotadas: tals van ser los medis empleats per arrancar la confessió dels processats.

Vaja, que si 'ls conservadors continúan gobernant, haurém de demanar per mor de Dèu que se 'ns concedeixi 'l protectorat del emperador de Marruecos.

Veig en un periódich de Madrid, qu' en Castelar y en Pi y Margall, van trobarse en lo districte del Hospital lo tercer dia de las elecciones y van parlar ab molta cordialitat, després de onze anys de no dirse una paraula.

Celebrarém que 's trobin sovint, que parlant es com la gent s' entenen.

Y entenentse es com se realisan las gran empresas.

Los conservadors s' entenen averiguant si entre 'ls electors que han votat per la coalició hi havia més republicans ó més monárquichs.

Pero com que no han de ser ells lo metje que 'ns fassa l' autopsia, totes aquestas cavilositats de res los hi serveixen.

Básti'ls saber una cosa: que 'ls electors de la coalició poden ser uns monárquichs y republicans los altres; pero que tots sense escepció son enemichs dels conservadors.

Precisament aixó es l' únich qu' ells no voldrian entendre.

CARTAS DE FORA.—Me pregunta un lector de Sant Martí de Provensals: «¿Qué mereixen los homes que fent gala de republicans federalistas, republicans possibilistas y libre-pensadors, treballan per un carlista perque surti regidor, passant per sobre de lo que manan los comités de coalició?—Dispensi la mèva franquesa y espero la resposta en lo p' óxim número, per vergonya de alguns individuos qu' en lo moment de la unió de tots los partits liberals han abandonat lo seu ideal per defensar interessos de botiga y qui sab si algun empleo de fanaler.»—Resposta: ¿Qué mereixen los que procedeixen de aquesta conformitat? Senzillament: mereixen lo despreci dels seus correligionaris.

De Tortellá 'ns escriuhen que per miserias, divisions y rencors particulars no ha sigut possible concertar allí la coalició dels elements liberals. ¡Quina tristesa fá qu' en mitj de la bona inteligencia que reina per tot arreu, siga una escepció, precisament un dels pobles més heróichs de Cata: unya, que per la seva defensa contra 'ls carlins mereix lo titol de santuari de la llibertat! ¡Com deuen riure are 'ls carlins que tant ván plorar llavors de la defensa!... Valents de Tortellá, ja que tant varéu serho llavors vencentlos á n' ells, sigúehu are vencent las passions que us divideixen. La llibertat viu de sacrificis. Sacrifiquén l' amor propi, vosaltres que no héu temut may sacrificar la vida.

CORTS CONSERVADORAS.

Per las quatre está anunciada la sessió; pero á las tres, en lo saló del Congrès ja no hi cap ni una arengada.

Los diputats van y venen, fentse pas ab molt treball y alsant tal tarrabastall que casi bèn ni s' entenen.

Aquí n' hi ha uns quants de reunits que parlan secretament, allí hi ha un grupo imponent que s' esbrava llensant crits.

En las taulas n' hi ha uns qu' escriuhen, en los banchs n' hi ha uns qu' s' barallan, més ensá alguns pochos que callan, més enllá alguns que somriuhen.

Los jefes se reconcentran. los de cada grupo encaixan, n' hi ha que puján, n' hi ha que baixan, y aquests surten y aquests entran.

Per fi, quan lo President fa sonar la campaneta, tant la esquerra com la dreta tot vessa materialment.

¿Qu' es aquesta efervescencia tant desusada y tant rara? ¿Tal vegada es que 's prepara un debat de trascendencia?

No senyors, no té d' haverhi cap debat: l' únich que hi ha, es que avuy s' ha de doná mort ó vida al ministeri.

Y aquest, sapiguént la broma, ha cridat la seva gent, que ha acudit incontinent tota en pés, com un sol home.

Tambè avuy hi haurá sessió: á las quatre, hora fixada, comensa á entrar la gentada, invadint lo gran saló.

Ja hi ha bastants diputats; mes no tants com l' altre dia: sobre tot la mayoría té molts llochs desocupats.

Hi ha quatre ó cinch discursayres, hi ha 'ls caps-padres de fracció; pero aquells del sí y 'l no han anat á pendre 'ls ayres.

Aixó sí, 'ls banchs de la esquerra estant plens completament, notantshi cert moviment, signo infalible de guerra.

Y donchs, ¿qué té de passar? ¿s' ha d' aclarar algun misteri, ó perilla 'l ministeri, ó hi ha tractats per votar?

Simplement hi ha un desafío, es d' una interpelació referent á una qüestió que amaga no sé quin lío.

Y per xó solzament hi ha aquest contingent mesqui: trenta homes per aplaudir, y trenta més per xiulá.

Es dijous, dia de moda, fa una tarde que convida; á la plassa hi ha corrida y está clá, á Madrid tot roda.

Tambè al Congrès hi ha sessió, y, de bona ó mala gana, la presidencial campana inaugura la funció.

No hi ha ningú, especialment als banchs de la mayoría: qualsevol maliciaria que ho han fet expressament.

Y á pesar de tot aixó; un eloqüent, ó infelís,

representant del país
comensa un discurs molt bo...
Falta 'l Congrés tot en pes,
mentres un home s' explica?
que vol dir? que significa?
que 'l debat no importa res?
Exactament: si en 'quells puestos
no s' hi véu cap diputat,
es que avuy s' ha comensat
à discuti 'ls pressupuestos.

G. GUMÀ.

NA màxima política:

«Pretendre guanyar lo poder a copia de cortesias es una tonteria de primer ordre.
»L' home recte está sempre dret.
»L' home que s' encorva corra perill de perdre l' equilibri, anarse'n d' oros y ferse una banya al mitj del front.»

Diu un telegrama de Berlin:

«Ahir van detenir a un individu que va tirar algunes pedras a las finestras del palau imperial. Dit individu va declarar qu' era un obrer sense feyna.»
«Qui sab, Mare de Deù!... Potser era vidrier... y per xò trencava 'ls vidres, per tenir feyna.»

«No deyan que al primer ministre espanyol que perdés unas eleccions havia de alsárseli una estàtua? Donchs jo las hi perdudas. . Que vinga l' estàtua.

Aixis diuhen que parlava en Romero Robledo dirigintse a un grup de compinxes que l' escoltavan plens de admiració.

Un periòdich de Madrid proposa que l' estàtua que se li aixequi siga *yacent*.

«No hi ha més remey, deya un conservador, lo ministeri que 's formi quan aquest se 'n vaji, deurá formarse ab la base de 'n Cánovas.

«Naturalment, responia un coalicionista... com que vestés no tenen cap més *bassa*.

Gobernavan los liberals, y per haverse sublevat la guarnició de Badajoz van caure.

Gobernan los conservadors; la majoria del país se subleva legalment contra ells, los derrota en unas eleccions, y per xò no cauhen.

Son com lo soldat rus de la llegenda: no bastava elávarli una bala al cos: era mort pero 's quedava dret; era necessari ademés tirar-lo a terra ab un cop de eulata.

Un quènto del *Globo* de Madrid:

«Deixa 'l bastò y veurás lo que 't passa, deya un individu a un altre ab qui 's disputava.

Creient aquest que 's posava en dubte 'l seu valor va deixar lo bastò; y l' altre mestre agafantlo, va comensar a descarregarlo sobre las costellas del adversari dihentli:

«No t' ho deya, que si 'l deixessis veurias lo que 't passava? Donchs té, ja ho veus.

«Desféu la coalició y veuréu lo que 'us passa, diuhen los conservadors.

Y nosaltres perque no 'ns passi lo que a la persona pacient del quènto del *Globo*, hém de dir:

«Acóstat, y veurás lo que 't passa a tú.

La familia de 'n Silvela sembla la familia de Adam y Eva, no perque vajan despullats, sino al contrari, ben vestits y ab lo ronyò cubert: ho semblan si per cas, perque passan la vida barallantse.

Aquest dia en Manel se disposava a atacar al govern, y en Cánovas, qu' es una especie de Pare Adam va posarse a n' en Francisco al davant a tall d' escut.

Y en Francisco va dir:—Are pega, germá desnaturalisat.

Per are en Manel no pega; pero pegará, aixís que robí la barra de burro per cometre 'l fratricidi.

Lo qual no ha de serli difícil, estant entre conservadors.

Que de burros ne son bastant, y de barra 'n tenen molta.

Quan en Martínez Campos va declarar en plè Senat que la coalició quedava desfeta, un dels ministres li va donar las gracias.

Y en Cánovas va dir:—Ay, m' haveu tret un pés de sobre!

A la quènta l' heroe del Hostal de la Corda va dir lo que va dir, no perque la coalició ab los monárquichs l'

fes nosa; lo que li sabia greu es que formessen part de la coalició 'ls elements republicans.

Oh, no: 'ls republicans sobre tot, que no li parlin dels republicans.. Vaya una canalla... Desde que van ferlo general, no 'ls pot veure ni en pintura.

Diu un refran castellà:

«*Quien da pan a perro ajeno, se queda sin pan ni perro.*»

Jo ja ho veig, hi ha gossos desagrahits, que després de admetre lo pá dels altres fujen, perque 's fan la següent reflexió:—«Aixis com m' ha donat pá, podia donarme la bola.»

L' heroe del garrofer deu pensar:—«No t' emboliquis Martínez que aixis com t' han fet general, podrian ferte particular.»

Quan deya tothom qu' en Romero Robledo dimitiria, 'l governador de Zaragoza va enviarli un telegrama concebut en aquets termes:

«Per aquí 's diu que V. E. ha presentat la dimissió del seu càrrech ges veritat?»

A lo qual en Romero Robledo va respondre en aquesta forma:

«Per aquí 's diu que qui ha presentat la dimissió del seu càrrech es lo governador civil de Zaragoza.»

Lo governador de Zaragoza va comprende l' indirecta, y punt en blanc va dimitir.

Yaya uns governadors més susceptibles! Lo governador de Zaragoza havia de replicar a n' en Romero, dihentli:

«Si per Madrid diu algú que jo he presentat la dimissió, diu una solemne tonteria. Jo faig com V. E. quan rebo una bofetada, *ni menos me la escucho.*»

La *Correspondencia d' Espanya* deya en un dels seus últims números, qu' en Ruiz Zorrilla havia estat a Marsella... nada menos que a la terra que ha donat nom a la *Marsellesa*.

Coro de conservadors:—Jesus Sant March, Santa Creu, Santa Bárbara no 'ns deixeu!

Coro de demócratas:—«*Allons enfants de la patrie.*»

En Pepet es molt apocat.

Tè vinticinch anys, es fill únich y 'ls seus pares tractan de casarlo; pero ell no s' aireveix a tant, y sempre hi troba reparos.

«Pero, home, no sigas tonto, fa 'l seu pare: ¿qué per ventura no vaig casarme jo?»

«Que tè que veure, replica en Pepet: vosté va casarse ab la mare, mentres que a mi volen casarme ab una persona estranya.»

Estava un malalt a l' última agonía, y la seva dona va preguntarli:

—Jepet ¿quin es lo teu últim desitj?

—Viurel va respondre 'l malalt ab véu débil.

—Vaja, home, vaja, sembla mentida qu' encare tingas ganas de fer brometa.

Un comissionista alemany viatjant per l' interior de Catalunya va veure un enterro de poble, al que, com de costum, ademés dels capellans hi anavan los parents, amichs y amigos del difunt.

En una carta a la seva terra describint las nostras costums, deya:

«Hi vist un mort que l' acompanyavan al cementiri los tres géneros: masculí, femeni y *neutro*.»

Lo del neutro ho deya pèls de sotana.

En un salò. La senyora diu a un noyet de cinch anys fill seu, que 's posa de péus damunt d' un confident.

—Nen, baixa d' aquí y no toquis aixó.

—¿Per qué, mamá?

—Perqué no es teu; diu la senyora, no acudintseli cap més rahò.

Al cap de un instant, l' entremeliat nen pren un àlbum de sobre la taula y la mamá torna a dirli:

—Deixa está aixó, fill, que no es teu.

Deixa l' àlbum lo nen y pren una *faience*, y torna la mamá a dir ja mitj enfadada:

—¿Caramba! Pepito ¿Vols estar quiet y no tocar res?

—¿Pero per qué, mamá?

—Ja t' ho he dit: perque no es teu.

Enfadat també 'l nen, s' aixeca la brusa y ficantse las mans per l' obertura de detrás de las calsetas en lo mateix moment qu' entravan unas visitas:

—¿No 'm dirás pas res ara mamá digné tot serio; perque lo que ara toco, crech qu' es bèn men.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Sa-la man-ca.*
2. ANAGRAMA.—*Parte-Petra.*
3. CONVERSA.—*Mirall.*
4. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*República.*
5. GEROGLIFICH.—*Per monyo las donas.*

Han enviat todas las soluciones J. M.º Bernis y Noy Maco; n' han endevinadas 4 Un cos gran, Eudalt Sala, Pepet d' Arbucias, J. Brú, Propinto Sumari, Quimet Pel y Tort, Petons y Pessichs y Noy de la Dida; 3 Dos Cegos que hi veuhen; 2 Antonino y un Sabadallés y 1 no més Cap estrany y Sense firma.

XARADA.

—¿Qué tens Pona qu' estás trista?
—Res qu' el diantre del tres hu fa temps seguia la pista a aquell total que vas dú; aquell que 't doná 'l lampista, y avuy sens veureu ningú jaquest grandíssim carlista se l' ha menjat en dejú!
—No 't desmayi aixó Poneta puig del hu dos que voldrás, per tres rals ó una pesseta a la plassa 'n trobarás.

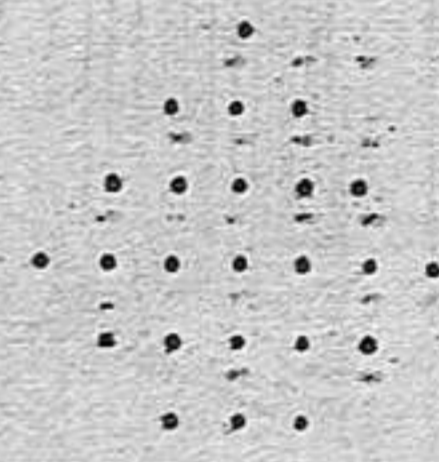
AREDNABAL.

SINONIMIA.

Es molt *tot* que per Nadal me regali algo en *Total*.

J. M.º BERNIS.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horisontal: una consonant.
—Segona: un animal.—Tercera: abrich d' home.—Quarta: població catalana.—Quinta: en todas las naciones civilizadas l' Estat ne manté.—Sexta: nom de dona.—Séptima: vocal.

TARONJA DE CONVENT.

CONVERSA.

—¿Cóm se diu la tèva xicota, Mariné?
—¿Sabs com se diu? .. Ja ho havém dit.

DOS CEGOS QUE HI VEUHEN.

GEROGLÍFICH.

×
+
risa
+
RI
I

PELAT 60.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

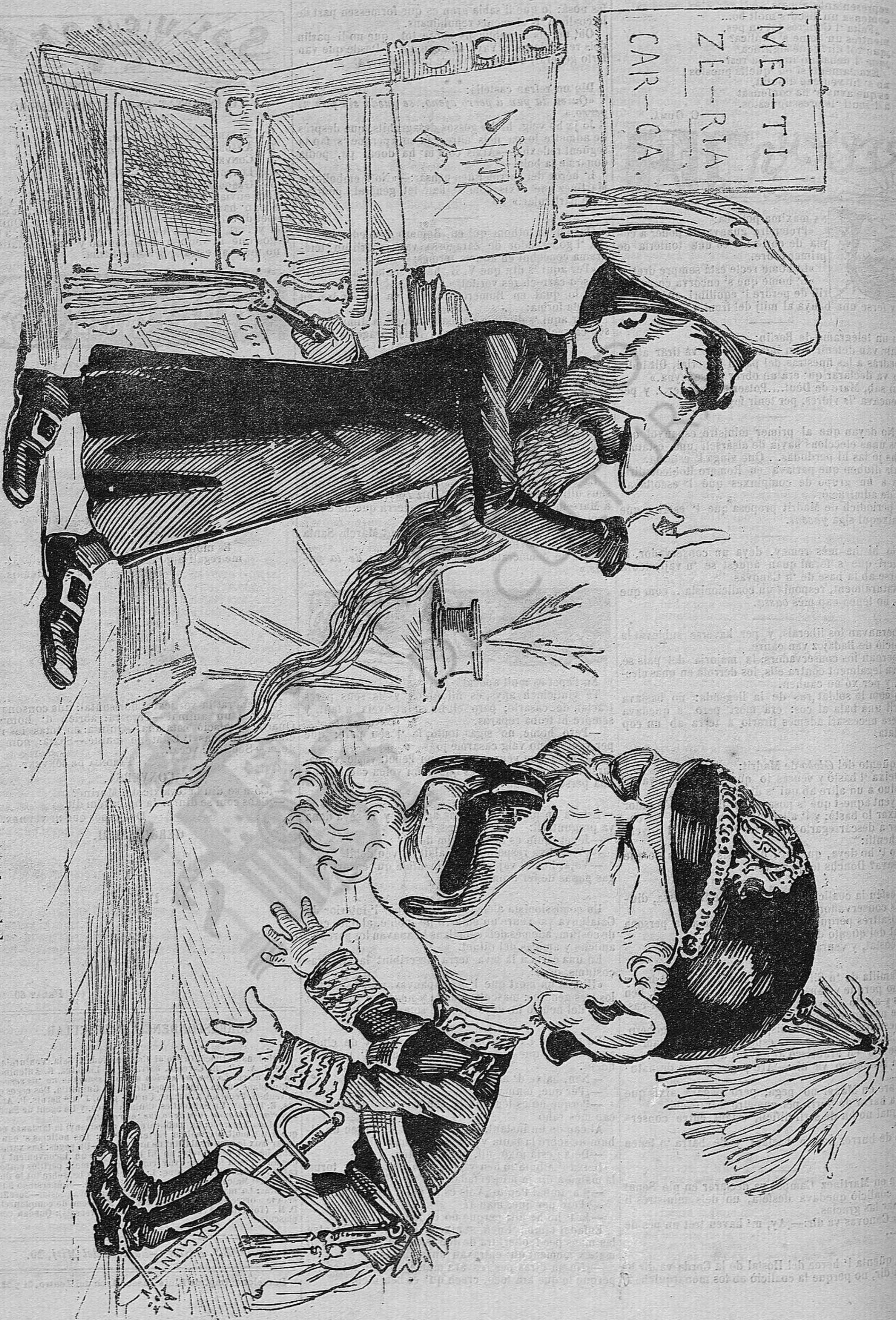
Ciudadans S. Juneá, Cristófol Crispin, Eudalt Sala, Ventureta de Reus, J. A. y R., R. Corredó, Barratet, P. Llenotua, G. Antonino, y Un Noy maco: *Lo que 'ns envian aquest senmana no 'ns serveix.*

Ciudadans Punxa tripas, Sense firma, Un Guindilla, Dos cegos que hi veuhen, Pepet de Arbucias, Un cos gran, J. M.º Bernis, P. Amoros, E. Burgay, Un Sabadallés, Ciudadá Paco, y Un agent de Sarriá: *Insertaréu alguna cosa de lo que 'ns remetén.*

Ciudad Recaredo: La publicaréu y no estranyi la tardansa perque tenim molt original en cartera.—P. B.: Las noticias s' han de donar baix la responsabilitat de una firma.—Un pagés: Las xaradas estan bé, y 'l calcul rebé; no hi ha mes que un inconvenient y es que ab aquella familia avuy com avuy es molt perillós embolicarshi.—Tanmalipleh Temiuq: L' articlet está bé, sobre tot lo final.—Bonifaci Maicarat: Esta bé —Li Milla; Id. Id.—Gumersindo Bufasembras: Lo mateix li dihem respecte a la seva poesia.—Josefino: Feta la correcció, va bé.—A. Rossell: Miraréu de complaurel.—P. M. (Tortellá) y A. S. (Sant Martí de Provencals): Quedan complascuts.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj, 20.*

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

—Mira xaval que si vas ab aquells dolents te farè dormir descals sota la teulada.
—Senyò mestre, no era pas jo.....